Sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni, devrim yoluyla kurmak için ileri! ★

İŞÇİNİN SESİ

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşin!

Faşizme karşı tüm ilericilerin güç ve eylem birliği günümüzün buyruğudur

15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ

Yıl: 4, Sayı: 66, 9 Nisan 1977

Burjuvazinin, TRT, polis, konsolosluk, faşistler, maocular ve Türkiye'de gazetemize baskılar şeklinde 6 koldan İTİB'e karşı giriştiği saldırılar sürerken...

İNGİLTERE'DEKİ YURTSEVERLERİN BASKI VE SALDIRILARA YANITI:

FEDERASYONLAŞMA

- *FEDERATİF, YIĞINSAL, DAHA GÜÇLÜ BİR İTİB*
- *10.000 TİRAJLI İŞÇİNİN SESİ*

Burjuvazinin, İTİB'e 6 koldan, polis, konsolosluk, TRT, faşistler, maocular eliyle ve Türkiye'de İşçinin Sesi'ne baskılar ola - rak uyguladığı çok yönlü saldırı sürüyor. İngiltere'deki Türkiyeli ilericiler, bu karanlık burjuva planını soğukkanlılıkla, devrimci disiplinle, özverili çalışmalarıyla göğüslüyor, boşa çıkarıyorlar.

İngiltere'de olup biten - ler, burjuvazinin Türkiye'de devrimci harekete uyguladığı genel saldırı ve sistemlikış kırtma kampanyasından ayrı değildir. İTİB, bu bilinçle, sorumlulukla saflarını sıklaştırıyor.

26 Mart 1977 cumartesi günü toplanan İTİB 3. Olağanüstü Genel Kurulu, bu bilinçlilik ve sorumluluğun yansıması oldu. İngiltere'nin dört bir köşesinden gelen İTİB üyeleri ve sempatizanları bu coşkulu Genel Kurul'a katıldı.

Genel Kurul, burjuvazinin saldırısına karşı daha yığınsal, daha güçlü bir İTİB için federasyonlaşma kararı aldı. Yeni Tüzük oybirliğiyle, alkışlarla onaylandı. Yeni Genel Yönetim Kurulu oybirliğiyle seçildi.

● GENEL KURUL TOPLANTISINDAN BİR GÖRÜNÜŞ... ●

Genel Kurul'un ertesi günü toplanan G.Y.K. da oybirliğiyle Merkez Yürütme Kurulunu seçti. Londra'da merkezin yanısıra, Birmingham, Leeds, Loughborough'da hemen bölgesel dernekler kurulmasını kararlaştırdı. Londra 'da ise Güney, Batı, ve Kuzey bölgelerinde çalışmalar yoğunlaştırılacak ve en kısa sürede bu bölgelerde de dernekler kurulacak.

Genel Kurul ve Genel Yönetim Kurulu, İŞÇİNİN SESİ'nin çalışmalarını ve politikasını onayladı ve daha geliştirerek sürdürmesini önerdi. Gazetenin tirajının 10 bine çıkarılmasını kararlaştırdı.

İTİB 3. Olağanüstü Genel Kurulundan daha güçlü, burjuvazinin provakasyon ağına, 6 koldan saldırısına karşı daha bir bilenmiş olarak çıktı.

Polisin saldırılarına karşı İTİB İLE DAYANIŞMA

Polisin, örgütümüz İTİB'e yaptığı saldırının duyulmasından sonra İngiltere ve Avrupa'daki ilerici kişi ve örgütler telefonla, mektupla bize dayanışma mesajı ilettiler.

Aşağıda Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği' nin örgütümüze yolladığı mesajı sunuyoruz:

"Değerli Dostlar,

5 Mart Pazar günü faşist İngiliz polisinin ilerici işçi kardeşlerimize yaptıkları iğrenç olayı şiddetle kınıyoruz.

İşbirlikçi burjuvazi ve onun faşist kuyruğu hiçbir zaman işçi sınıfımızın gelişmesine dünyanın neresinde olursa olsun, bizler örgütsel çalışmamızı sürdürdükçe karşı koyamayacaktır.

Emperyalizm, faşizm, maoizm ve işçi sınıfı hareketimize ters düşen bütün sapık akımlara karşı sizlerle omuz omuza mücadele edeceğimizi bildirir, dostça selâmlarımızı iletir, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Kahrolsun burjuvazi, polisi!

Yaşasın işçi sınıfı hareketimizin gelişmesi ve ilerlemesi!

FTİB

Yiğidin ardında duran olmalı

R. Yürükoğlu

Kapitalist toplumda çatışma, savaşım hiç durmaz. Hele bunalım dönemlerinde tüm toplum ayaklanır. O zamana dek kenarda duran kesimler de savaşa dalar. Ama savaşımın başarılı olabilmesi, bu yıkılası düzene son verip kurtuluşu sağlayabilmesi, toplumun en devrimci gücü olan işçi sınıfının siyasal yaşamda örgütlenerek bu binlerce, onbinlerce direnişi tek bir güçlü yatakda toplayabilmesine bağlıdır. Böylesi bir örgütlenme yeni tip, Leninci bir partidir. İşçi sınıfının politik partisinin adı Komünist Partisidir. İşçi sınıfı, devrim süreci içindeki "hegemonya" sını Komünist Partisi eliyle yaşama geçirir.

Türkiye işçi sınıfının politik partisi Türkiye Komünist Partisi'dir. Devrim sürecinde işçi sınıfının hegemonyasını sağlayacak olan Türkiye Komünist Partisi'dir. Emperyalizme, yerli finans oligarşisine ve toprak beylerine karşı halkımızın en geniş birliğini kuracak olan Türkiye Komünist Partisi'dir. Halkımızı "ileri demokrasi" kapısından "sosyalizm" bahçesine çıkaracak, insanın insana kulluğunu yok edecek olan Türkiye Komünist Partisi'dir.

TKP, 24 Mayıs 1973 tarihli MK Politik Bürosu oturumunda aldığı kararlardan, yönetim katında yaptığı değişikliklerden, parti içi yaşamda oportünizme ve likidasyona son vermesinden sonra birdenbire ayağa kalktı. 1973 öncesindeki 20 yıl içinde Partinin her türlü zorluğa ve engele karşın kalbinin derinlerinde söndürmeden sakladığı Leninci kıvılcım tekrar korladı, yurdun her yanında alev alev yanıyor. Bu gelişimi herkes gibi, İngiltere'de savaşımlarını sürdüren yurtseverler de görüyorlar.

TKP'deki bu doludizgin güçlenme Türkiye toplumunu temelinden sallamaya başladı. İlericiler, yurtseverler, devrimciler bu oluşumu coşkuyla karşılıyorlar. Gericiler faşistler, maocu bozkurtlar, her boydan sapıklar telâş içinde kuduz köpek gibi kendilerini ordan oraya vuruyorlar. TKP'ye ve onun yolunu yol bilmiş partisiz yığınlara, örgütlere hayasızca saldırıyorlar. Bunda her yolu deniyorlar.

"Katkı" dergisi ve Kerim Sadi'nin çevresinde yuvalanmış bir gurup "Komünist Partisi" kurma hazırlıkları yapıyor! Dergilerinde açıkça yazıyorlar. Amaç belli: Hedef şaşırtmak. İpler kimin elinde, o da belli: MİT'in elinde. Öyleyse yiğit işçi sınıfımız da bunlara güzelinden bir şamar hazırlayacaktır.. Bunlar da eski provakatörlerin yanında layık oldukları yeri alacaklardır.

Son günlerde iyice yoğunlaşan provakasyon ağından İTİB ve İŞÇİNİN SESİ de nasibine düşeni alıyor:

Yine "Katkı" dergisi, Mart 1977 sayısında ne anlama geldiği belirsiz cümleler içinde "son yılların popüler gazetesi" dediği İŞÇİNİN SESİ'ne bir takım ilişkiler yakıştırıyor.

ARKASI 4. SAYFADA

DİSK, 1 MAYIS İLE İLGİLİ ÇALIŞMALARINI SÜRDÜRÜYOR

DİSK Yürütme Kurulu kararı ile yalnızca İstanbul 'da kutlanacak olan 1 Mayıs işçi bayramı ile ilgili çalışmalar hızla sürdürülüyor.

Kitlesel olarak kutlanacak 1 Mayıs'ın geçen yıla oranla çok daha görkemli olmasını sağlamak için, bütün işyerlerinde 1 Mayıs komiteleri kuruluyor. İşçiler, her işyerinde ve kendi aralarında gerçekleştirdikleri 1 Mayıs komiteleri ile, coşkulu bir gösteri için gerekli çalışmaları, bu arada görev bölümünü yapıyorlar.

1 Mayıs, 1925 yılından sonra ilk kez kilesel olarak 1976 yılında ve DİSK'in öncülüğünde gerçekleştirilmiş ve Taksim alanı da ilk kez böylesi bir kalabalığa şahit olmuştu. 20 bini aşkın ve tamamı DİSK üyelerinden oluşan güvenlik ekibleri de. böylesi yığınsal kutlama gösterisinin son derece disiplinli geçmesini sağlamıştır.

Yalnızca İstanbul'da kutlanacak 1977'nin 1 Mayıs'ı da, DİSK öncülüğünde geçekleştiriliyor ve güvenlik ekiplerinin sayısı geçen yıla oranla arttırılıyor.

Devrimci durumun giderek olgunlaştığı, demokratik bir seçim hükümeti için savaşımın güncelleştiği bir ortamda kutlanacak bu yılki 1 Mayıs'ın anlamı daha bir başkadır.

Fransa'daki devrimcilerin savaşımı sağa 'sola' vura vura güçleniyor

Fransa'daki ilerici, yurtsever, devrimcilerin savaşımı her gün gelişiyor.

2 nisan 1977 cumartesi günü, Fransa'nın Strasbourg kentinde yapılan, Fransa'daki Türkiyeli Öğrenciler Birliği (FTÖB)ün Genel Kurulunda da bu savaşım yansıdı.

FTÖB'ün yönetimine çöreklenmiş Maoculara karşı ilerici öğrenciler, tam bir devrimci kararlılık ve disiplinle mücadele ettiler. Maocuların sağdan soldan salona topladıkları adamların baskısı onları yıldırmadı. Bu sapık ideolojiye karşı bir milim gerilemediler.

Maocular, Genel Kurul'da Anti-sovyetizm, anti-komünizm yapmaktan, öğrenci kitlesinin sorunlarını yansıtan somut eleştirilere cevap bile veremediler.

Genel Kurul'da Maocu klik gene yönetimde kaldı. Fakat ilerici öğrencilerin savaşımı da daha bir üst düzeye vardı. İlerici, yurtsever, devrimci öğrencilerin doğru ilkeler ışığındaki savaşımının Maocu kliği alaşağı edeceği günler yakındır.

Demokratik seçim hükümeti savaşımı günceldir

Yurdumuz son birkaç yıldır ağır bunalımlı günler yaşıyor. Sermayenin en gerici, en saldırgan kesimlerinin arkalamasıyla kurulan gerici-faşist karması Demirel hükümetinin işbaşına gelmesinde ve eylemlerinde 12 Mart döneminin işkencecileri, elebaşıları baş rolü oynadı. Yerli ve yabancı tekellerin, bankaların, holdinglerin, büyük toprak beylerinin çıkarlarını korumak, aşırı sömürü ve kâr düzenini sürdürmek için tek yol, faşistinden şeriatçısına kadar bütün gerici partileri biraraya getirmekti. Demirel hükümetinin iktidarda kalabilmesinin tek yolu ise faşist baskı ve terörü bütün yurt çapında yaygınlaştırmak, işçi sınıfının başında yürüdüğü demokrasi, toplumsal kurtuluş ve sosyalizm savaşımını ezmekti. Demirel hükümeti 2 yıl boyunca işbirlikçi burjuvazinin, toprak ağalarının uzun vadeli çıkarlarını korumak ve güvence altına almak için iki önemli konu üzerinde durdu. Birincisi Devlet Güvenlik Mahkemeleri yasasını yeniden çıkarmak, diğeri ise sıkıyönetim ilân etmekti. Karma hükümet iktidara geldiği ilk günden beri bu iki hedefe ulaşmak istedi. Ve hatta çoğu kez kanlı terör eylemlerine, faşist saldırılara bu hedeflere ulaşma yönünden planlı bir yoğunluk kazandırdı. Büyük burjuvazinin ve politik temsilcilerinin Devlet Güvenlik Mahkemelerine ve sıkıyönetime bu denli gereksinme duymaları ve bunlara dört elle sarılmaları egemen sınıfların gerici güçlerin ülkeyi eskisi gibi yönetemediklerinin açık bir göstergesidir. Onlar egemenliklerini sürdürmede faşist yöntemlere sarılmak, anayasal demokratik kurumların elini kolunu bağlamak zorunluğunu duyuyorlar. Ne var ki karma hükümet iki yıl boyunca çırpındığı Devlet Güvenlik Mahkemeleri ve sıkıyönetim hedeflerine ulaşamadı. İşçi sınıfımız, tüm ulusal ve yurtsever demokratik güçlerin uyanıklığı ve direnşleri karşısında hükümet, ne Devlet Güvenlik Mahkemeleri yasasını parlamentodan geçirebildi ne de sıkıyönetim ilan edebildi. Bu da yurdumuzda herşeyin artık eskisi gibi gitmediğinin, gitmeyeceğinin açık bir kanıtıdır. Ülkemizde ekonomik ve politik bunalım her gün biraz daha derinleşiyor. İşsizlik ve enflasyon durmadan artıyor. İkincisi birincisinin tedavi yolu olması gerekirken, kapitalizmin dünyada ve Türkiye'de ağırlaşan bunalımı, bunları ikiz kardeş gibi birbirine kenetlemiş durumda. Finasman, kredi ve döviz sıkıntısı büyük sermaye çevrelerinin günlük şikayetleri durumuna geldi. Her türlü nesnellikten uzak ve keyfî bir biçimde hazırlanmış olan yeni bütçenin işsizlik ve enflasyonu, hayat pahalılığını daha arttıracağı burjuva iktisatçılarının bir kısmı tarafından bile kabul ediliyor. Önümüzdeki ayların yeni yeni ekonomik sorunlar getireceği, olanları daha da arttıracağı kesin bir gerçek. Öte yandan, sınıflar savaşımı boydan boya gelişiyor. İşçi sınıfıyla, ilerici demokratik güçlerin eylem birliği daha yoğun, daha özgül biçimlere bürünüyor. Kısaca, Türkiye emperyalist sistem açısından gittikçe daha zayıf bir halka görünümü kazanıyor.

İşte koşulların böylesine değiştiği bir dönemde CIA, yerli ve yabancı tekeller, militarist çevreler, faşist mihraklar yeni yeni oyunların hazırlığı içindeler. Gerici güçler yaklaşan seçimlerde belki de yönetimi bir daha hiç ele geçirmemek üzere yitireceklerini görüyorlar. Bu nedenle ya Demirel Hükümetinin işbaşında kaldığı ağır baskı ve terör koşulları altında seçimleri yaptırmak, ya da açık faşizme yönelmek amacını güdüyorlar. Bütün sağ basında faşist bir cuntaya açık davetiyeler çıkarılıyor. Faşist darbe uzmanı CIA başkanı ülkemizi gizlice ziyaret ediyor ve yine kamuoyundan gizlenen bir dizi görüşmeler yapıyor. Önümüzdeki ayların, belki de günlerin yurdumuz açısından kesin bir yol ayrımı niteliği kazanacağı bilinmelidir. Bir yandan emperyalizm ve işbirlikçi büyük burjuvazinin yeni 12 Martlar tezgahlama çabaları, öte yandan işçi sınıfının ulusal demokratik güçlerle birlikte geliştirdiği demokrasi kavgası. Kim kazanacak? Yine bu noktada işçi sınıfımızın gür sesinin bir kez daha yükseldiğini görüyoruz. İşçi sınıfımız faşist cunta hareketi karşısında güçlüdür, ne yapacağını bilmektedir ve kimsede olmayan bir silâha sahiptir: Üretim işçi sınıfımızın elindedir. İşçi sınıfımız, 15–16 Haziranlarda, Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı direnişlerde sözünün eri olduğunu dosta, düşmana herkese hatırlatmıştır. Faşist cunta heveslilerine karşı bunu bir kez daha hatırlatmaktan elbette geri durmayacaktır. İşçi sınıfının bilinç ve örgütlülük düzeyi böylesine sorumlu ve tarihsel bir görevi yerine getirecek kadar olgun ve ileridir. Ama bu gür ses yalnızca işçi sınıfımızın, diğer tüm yurtsever, demokratik ve ulusal güçlerin sesi olmak zorundadır, olmaktadır, olacaktır da.

Türkiye'nin faşizmle demokrasi arasında böylesine kesin bir yol ayrımına geldiği şu günlerde demokratik bir seçim hükümeti sorunu giderek güncel bir sorun haline geliyor. İlerici, demokratik güçlerden oluşan bir seçim hükümeti yalnızca seçimlerin demokratik bir ortamda, güvence altında yapılmasını sağlamakla kalmaz. Aynı zamanda gittikçe artan faşist darbe tehlikesine karşı önemli bir engel, güçlü bir barikat oluşturabilir. Böyle bir hükümet için savaşım görevi ulusal demokratik ve yurtsever güçlerin önünde boylu boyunca durmaktadır. İşçi sınıfının, bütün emekçi yığınların istemi böylesi bir hükümetin derhal kurulması yönündedir. İleri demokratik, halktan yana bir düzene giden yolun bugünkü durağı demokratik bir seçim hükümetinin kurulmasından geçiyor. İşçi sınıfının ve demokratik güçlerin eylem birliği, yığın eylemleri temelinde böylesi bir iktidarın işbaşına gelmesini sağlayabilir. Bu, ileri demokratik bir düzenin kurulması yolunda savaşım veren işçi ve emekçi sınıfların, halkımızın şimdiden güçlü bir kazanımı olacaktır. O halde tüm ulusal demokratik güçler demokratik bir seçim hükümetinin kurulması için işçi sınıfımızın yaptığı çağrıya kulak vermeli, sesini işçi sınıfımızın gür sesine katmalıdır.

(TKP'NİN SESİ, 3 NİSAN 1977
ALTINI BİZ ÇİZDİK.)

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN LEGALE ÇIKMASI YALNIZ KOMÜNİSTLERİN DEĞİL, SOSYALİSTLERİN, SOSYAL DEMOKRATLARIN TÜM İLERİCİ YURTSEVER GÜÇLERİN VE ÖRGÜTLERİN BAŞTA GELEN POLİTİK SAVAŞ HEDEFİDİR.

Maocuların TBÖK'ün gecesine saldırısı geri püskürtüldü

Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi'nin (TBÖK) Temsilciler Kurulu, 2 nisan günü F. Almanya'nın Dortmund kentinde toplandı. Aynı günün akşamı ise bir kültür gecesi düzenlendi.

Avrupa'da demokratik örgütlerden iyice soyutlanmış olan Maocular, bu geceye saldırmaya kalktılar. Saat 20'de başlayacak olan geceye Maocular saat 19.30 sularında geldiler. TBÖK'ün gecesinde kendi gazetelerini satmaya kalktılar. Gazete satmamaları söylenince de kavga çıkardılar. Ama işçilerden hak ettikleri cevabı aldılar. Geceyi dağıtmak emellerine ulaşamadılar. Kaçmaya, kaçarken de silâh çekip sağa sola ateş etmeye başladılar. Maocuların bu provakasyonu sonucu bir işçi yaralandı.

Saldırının püskürtülmesinden sonra gece, saatinde, 20'de başladı. Böylece egemen güçlerin "sol" kolu Maocuların kışkırtması boşa çıkartılmış oldu.

FAŞİST ŞİLİ CUNTASIYLA ÇİN HALK CUMHURİYETİNİN TİCARİ İLİŞKİLERİ GELİŞİYOR – GAZETELER

(ATILIM NİSAN 1977 SAYISINDAN)

Artizanlığa son!

TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş, Parti Konferansı'nda okuduğu MK raporunda bütün parti organlarına ve örgütlerine "artizanlığa, elişçiliğine son vermeleri" çağrısında bulundu.

Bu çağrı ne anlama geliyor?

Politik Büro'nun 24 Mayıs kararı gereği örgütlenme çalışmalarına hız verildiği zaman, işçi sınıfının ve yurtsever, devrimci gençliğin arasında TKP'ye yakın öğeler kümelenmekteydi. Parti bunların arasındaki en yetenekli olanlarını örgütledi. Ama bu kümelenmeler, o güne değin deyim yerindeyse birer bağımsız zanaatçı atelyesi gibi çalışıyorlardı. Öyle olunca da, yalnızca güçlerinin yettiği dar alanla yetinmek ve bu alanı tüm savaşımın kendisi gibi görmek eğilimleri boy veriyordu. Şimdi ise, bir büyük fabrikanın özel parçası durumuna gelince eski "artizanlığın" yıkılması, bütün izlerinin silinmesi, fabrika yaşamının, yani parti içi düzenin son derece ayrıntılı işbölümüne ayak uydurulması gerekiyor. Parti, bu yeni kadroları böylesi bir işbölümünü sağlayarak kendi içinde kaynaştırabilir, parti birliği ancak bu yolla güvence altına alınabilirdi. "Artizanlığa son!" belgisi birinci olarak bu nedenle günceldir. Ve esas olarak sistemli bir işbölümü gereğine işaret etmektedir.

İkincisi, parti kadroları yeniydi, deneysizdi. Onlar kuşaktan kuşağa aktarılmış savaş geleneklerinden büyük ölçüde yoksun kalmışlardı. Konspirasyon tekniklerine yabancılık, gizli polisin sızmalarına karşı amatörce dayanıksızlık kaçınılmazlıkla kendini gösteriyordu. Bunda deneysizliğin yanısıra, genç kuşakların üzerindeki burjuva legalizminin ve küçük burjuva serüvenciliğinin birbirini doğuran gevşetici etkileri de rol oynuyordu. "Artizanlığa son!" çağrısı, legal, illegal çalışmaları Leninci stilde uyumlu kılmak, polisin terörüne dayanıklı, "devrimciler örgütüne" yaraşır savaşmak zorunluğunu gösterdi.

Üçüncüsü, parti çok kimseyi şaşırtan bir hızla gelişiyordu. Artık partinin "bir bakıma eridiği" dönemlerden kalma yönetim biçimlerine son vermesi gerekiyordu. Parti üst organlarının her alanda ideolojik ve örgütsel önderliği bilimsel bir çalışmayla, rasyonel bir işbölümü ve kollektif yönetimle sağlanmalıydı. Konferans "Artizanlığa son!" belgisiyle bu görevi yerine getirme istemini gösterdi.

Evet! "Artizanlığa son!". Çünkü yeni tipten Leninci parti elişçiliğine dayanan bir atelye değildir. Komünist Partisi, görevleri bakımından birbirinden ayrı olarak uzmanlaşmış bir çok örgütten oluşan ve bir tek merkezden uyumlu olarak yönetilen muazzam bir fabrikadır.

TKP'nin yeni Programı

TKP MK Politik Bürosu, yönetimde önemli değişiklikleri başaran 24 Mayıs 1973 kararlarından sonradır ki, Parti'nin yeni Programı'nı hazırlamak sorununu gereken ciddiyetle ele alabildi. Parti'nin yeni Program tasarısı bir komisyon tarafından hazırlandı, parti kadrolarına sunuldu ve önerilerle beraber tasarıya son biçim verildi. Parti Konferansı'nın önemli eylemlerinden biri de, işte bu Program'ı onaylamak oldu. Nedir bu Program'ın özü, temel ilkesel dayanakları? TKP Programı'nın esas amacı Türkiye'de sosyalizmi kurmaktır. Program'da aynen şöyle deniyor: "Ancak sosyalist bir devrim sonucunda temel üretim araçlarının kamulaştırılmasıyla, burjuva devlet mekanizmasının baştan aşağı yıkılmasıyla, proletarya egemenliğinin, emperyalizmin, burjuvazinin saldırılarına karşı proletarya diktatörlüğünün, sosyalist demokrasinin kurulmasıyladır ki, Türkiye ve halkımız her türlü sömürü ve zorbalık biçimlerinden kurtulabilir."

Sosyalist devrimi başarabilmek için gereken gücün varlığı, kuvvet dengesinin sosyalizmden yana olması şarttır. Sosyalist devrimi hazırlamak ve geçiş devrini gözönünde tutmak gerekmektedir. Marksizm-Leninizm'in başta gelen öğretilerinden biri budur. Mevcut koşulları gözönünde tutmadan, kuvvetler dengesini hesaplamadan sosyalist devrimi gerçekleştirmeyi istemek, çoğu zaman sonu belirsiz serüvencilikten başka birşey değildir. Bu gibi bir başlangıcın sonu, çoğu zaman Maoculuğa, anarşizme de varabilir. Esasen son yıllardaki Türkiye devrim tarihi bu gibi örneklerle doludur.

TKP'nin yeni Programı'nı yanlış yorumlayanlar geçiş devrini kapsayan ileri demokratik düzen aşamasını bir strateji olarak kabul ediyor ve "IDD stratejisi", diye TKP'ye mal edilen bir stratejiden söz ediyorlar. Oysa Program'ı üstün körü okuyanlar bile derhal görür ki, TKP'nin stratejisi sosyalizmi öngörmektedir. İleri, demokratik düzen ancak sosyalizme açılmakla kendi gerçek niteliğini kazanabilir. Bu da ancak, sosyalist devrimin koşullarını olgunlaştırma döneminde, egemenlik ve iktidarda işçi sınıfının önemli ölçüde katkısının ve ağırlığının bulunmasıyla mümkündür. TKP Programı'nın başlıca özelliklerinden biri de budur. Emperyalizmin, yerli-yabancı büyük tekellerin, büyük toprak beylerinin egemenlik ve iktidarını ortadan kaldırmak, yurtsever güçlerin egemenlik ve iktidarını kurmaktır. Fakat, önemli olan yurtsever güçler içinde işçi sınıfının, emekçi halkın egemenliğine, onların hakettikleri geniş yeri vermektir. Bu yapılabildiği taktirde sosyalizme geçilebilir.

(Altını biz çizdik– İŞÇİNİN SESİ)

Gerçekte kim "insan hakları"nı çiğniyor?

İnsan hakları, bugün,batı ülkelerindeki birçok politikacının ve önde gelen basın organlarının en çok işlediği güncel konu durumundadır.

Nerdeyse dört yüzyıla yaklaşan varlığı süresince özel mülkiyet toplumu, bireylerine daha en temel özgürlükleri garanti edememiştir. İki yüzyıllık varlığı süresince, ABD de bu sorunla baş edememiştir.

ABD'de tam otuzdokuz tane devlet başkanı yemin töreninde, yaşam, özgürlük ve mutluluk gibi "vazgeçilmez hakların" garanti edildiğine değin otuzdokuz kez yemin ettiler.

Sekiz milyon işsiz Amerikalının, ya da derilerinin rengi farklı olması nedeniyle barınacak yeri olmayan ve iyi beslenmeden yoksun kişilerin mutlu olması olanaklı mıdır?

"İnsan hakları" diye yaygara koparanlar, kendi çevrelerinde olup bitenlerle pek ilgili gözükmüyorlar. Şantaj yapmanın, rüşvetçiliğin ve casusluğun insan hakları olarak ele alındığı anlaşılıyor. Batı'daki bu insan hakları savunucularının bazıları Amerika kıtasındaki diktatörlükler ve demokratik özgürlüklerin ihlâline karşı gayet ilgisiz görünüyorlar.

Amerikan devlet adamları, Şili demokratlarını Pinochet' in zindanlarından kurtarmak, ya da Paraguay'daki Stroessner rejimine karşı ekonomik boykot uygulamak için somut tek bir eyleme girişmediler. Filistin halkının korkunç kaderine karşı kulaklarını tıkayan Amerikalı hukuk adamları, Güney Kore üzerinde esen terör havasını da görmemezlikten geliyorlar.

Güney Afrika'da baskı altındaki siyah çoğunluğun yaşam koşulları ile ilgili olarak birkaş içi boş bildiri yayınlamaktan başka birşey yapmadılar. Bunun yerine Amerikan propagandası, tüm saldırısını Sovyetler Birliği'ne yöneltmekte, ve onu insan haklarını ihlâl etmekle suçlamaktadır. Bundan daha büyük saçmalık olamaz. Tüm Sovyet halkına garanti edilmiş olan haklar ve özgürlükler, batıdaki emekçilerin hayal bile edemediği düzeydedir.

Her Sovyet vatandaşının, iş bulma garantisi vardır ; sağlık servisleri ücretsizdir. Her yıl onbir milyona yakın Sovyet vatandaşı, yeni veya daha iyi bir konuta geçmektedir. Konutlar devlet tarafından yaptırılmaktadır ve kiraları son derece düşüktür. 17 yaşına kadar herkese bedava zorunlu öğrenim uygulanmaktadır. Yüzden fazla halkların ve ulusal azınlıkların yaşadığı Sovyetler Birliği'nde herkesin her tür okulda kendi ana dilinde okuma olanağı vardır. Anayasada belirtilmiş olan kadın-erkek eşitliğinin temeli, gerçek ekonomik ve politik eşitliğe dayanır. Erkekler ve kadınlar eşit işe eşit ücret alırlar. Sovyetler Birliği'nde dilenci ve milyoner yoktur; kanun karşısında herkes eşittir.

Bütün bu gerçekler "muhalifler" gibi garip bir deyim taktıkları bir avuç kişiyle bu kadar ilgilenen batılı propagandacılar tarafından tamamen geçiştirilmektedir.

Evet, ülkemizde sosyalizmi beğenmeyen kişiler vardır. Ve bunların bazıları, batıda ki anti-Sovyet gurupları, kendi ülkelerine ve halkına iftira ederek, memnun edebilmek için pek isteklidirler.

Diğer yandan, Sovyetler Birliği'nde hiçbir zaman, kendi kendini kahraman ilân etmiş kişiler, görüşleri nedeniyle cezalandırılmamışlardır. Bunların bazıları mahkemeye çıkarılmışsa o da fikirleri için değil, fakat gayet somut eylemleri için olmuştur.

MİKHAİL EFİMOV
(Soviet Weekly)

SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE HALK, YÖNETİME HER AŞAMADA AKTİF OLARAK KATILIR. ÜLKENİN GELECEĞİ İLE İLGİLİ KARARLAR ALIR, BU KARARLARI UYGULAMAYA KOR.

"HÜR" AVRUPA RADYOSU NEDİR?

4 temmuz 1950'de, emperyalistler,soğuk savaşa yeni bir silâh daha kattılar: "Hür" Avrupa Radyosu'nu kurdular. Sosyalizme geçen Doğu Avrupa ülkelerinin dillerinde anti-komünist propagandaya giriştiler.

"Hür" Avrupa Radyosu'nun kurucularından ve Almanya'nın Amerikan işgâl bölgesinin eski askerî valisi General Lucius Clay'ın açıkladığı gibi,bu radyo sosyalist rejimleri çökertmek için psikolojik savaş vermek amacıyla kurulmuştur.

"Hür" Avrupa Radyosu, Uluslararası Radyoculuk Kataloğunda, "özel" ve "ticarî olmayan" bir kuruluş olarak kaydedilmiştir. Katalogda belirtildiğine göre radyonun görevlileri Doğu Avrupa ülkelerinin eski vatandaşlarından oluşturulmuştur. Radyonun merkezi F. Almanya'nın Münih kentindedir. İspanya ve Tayvan'da antenleri vardır.

Bu anti-komünist radyo CİA tarafından finanse edilmektedir. 25 ocak 1971'de Amerikalı Senatör Clifford Case'in senatoda açıkladığına göre, geçen 20 yıl içinde, CİA'nın gizli bütçesinden yüzlerce miyon dolar bu radyonun harcamalarına ayrılmıştır.

İKP MK üyesi Radice'nin "Hür" Avrupa Radyosuna demeci

Geçtiğimiz hafta "Hür" Avrupa Radyosu' nda İtalyan Komünist Partisi Merkez Komite üyesiLucio Lumbardo Radice ile yapılan bir röportaj yayınlanmıştır. Ropörtajı, halen yayınlanmakta olan bir dizi için "Hür" Avrupa Radyosu programcısı George Urban hazırlamıştır.

Yayında İKP MK üyesi Lucio Lombardo Radice bir soru üzerine İtalyan komünistlerinin bir Sovyet-NATO çatışması halinde Sovyetlerin yanında yer alacağını belirtmiştir. Daha sonra, kendilerini hiçbir tarafa bağlamak istemeyeceklerini söylemiştir.

4 nisan günü Roma'da İKP merkezlerinden yapılan bir açıklamada partinin ancak Batı,Sovyetler Birliği'ne saldırdığı zaman Sovyetlerin yanında yer alacağı belirtilmiştir.

FRANSA'DAKİ YEREL SEÇİMLERİN ARDINDAN...

R. Y.

Fransa'da 13 ve 20 Mart tarihlerinde yerel seçimler yapıldı. Fransız Komünist Partisi, Sosyalist Parti ve sol radikallerden oluşan sol cephe tüm oyların %51.5'ini alarak ülke çapında başarı kazandı. Sol cephenin bu başarısı, sosyal kurtuluş yolunda ilerici güçler arasında eylem birliğinin olanaklı,hatta zorunlu olduğu görüşünün tüm dünyaya yayılmasında olumlu bir rol oynayacaktır.

Ne ki, Fransa'daki sol cephenin seçimlerdeki başarısı bize, bir Lenincinin her zaman sahip olduğu "eleştirisel yaklaşımı". unutturmamalıdır.

Proleter enternasyonalizmini, proleter diktatörlüğünü "devrimci süreçte işçi sınıfının, politik partisi olan Komünist Partisi eliyle uyguladığı hegemonya" fikirlerini reddederek kazanılmış "seçim" başarıları buz üstüne yazılmış yazılara benzer.

İşçi sınıfının devrimci süreçte kendi partisi olan Komünist Partisi eliyle uyguladığı "hegemonya"sını.Komünist Partisini silerek yalnızca "işçi sınıfı"; hegemonyayı silerek "yönlendirme" ("işçi sınıfının yönlendirmesi") yapan görüş, politik yaşamda Komünist Partisini giderek başka güçlerin peşine takmaktan başka sonuç vermez.

Bir yandan sol cephenin seçimlerde aldığı ortak sonucu öteki partilerle kıyaslarken, öte yandan da sol cephe içinde alınan sonuçları kıyaslamak ne demek istediğimizi daha açık eder.

Fransa'da sol cephe fikrinin ilk uygulamaya geçtiği 1934 yılında Maurice Thorez'in yönetimindeki FKP, Fransız Sosyalist Partisinin beşte biri kadar ufaktı. Ama Thorez birlik imzalamayı gene de başardı.Ve 3 yıl sonra 1937'de KP tam 11 defa büyüyerek SP'nin 5 katına çıkmıştı.

Bugünkü sol cephe ise pek bu örneğe benzemiyor. Ortak hükümet pogramının hazırlandığı 1972 yılında Sosyalist Parti, Komünist Partisi'nden çok daha küçüktü, hele işçi sınıfının iyice dışına, orta tabakalara çekilmişti. Aradan geçen 5 yıl içinde SP'nin büyümesi KP'yi çok aştı ve bugün SP, KP'den daha büyüktür;daha çok oy alıyor.Örneğin 1974 seçimlerinde KP oy kaybetti, SP oy kazandı.20 Mart 1977 seçimlerinde ise KP'nin çoğunlukta olduğu belediye meclisi sayısı 50'den 72'ye çıkarken, SP'ninkiler 46'dan 81'e çıktı. (Bu durum TKP politbüro üyesi Ahmet Saydan'ın kasım 1976 tarihli Yeniçağ'da yazdığı "proletarya diktatörlüğüyle ilgili bazı sorunlar" yazısının ne denli doğru olduğunu da kanıtlıyor.)

Bir başka nokta, bu seçimlerin KP'nin aldığı sonucu tam gerçekci yansıtmadığıdır. Çünkü seçim öncesi alınan bir kararla ilk kez Sosyalist Parti, üyelerini birinci turda komünist adaylara oy vermeğe çağırdı ve ilk kez SP adayları da komünist adayları destekledi.

Sonuç olarak, 20 Mart Fransa yerel seçimleri sol cephe ve birlik fikirleri için başarılı bir katkı olmuştur. Ne ki, bu cephenin taşıdığı zayıflıkları Türkiyeli devrimciye teşhir etmek de TKP'nin Konya Konferansı kararları gereği her yurtseverin ödevidir.Çünkü TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in de söylediği gibi, doğru anlayış üstüne kurulmuş cephe sorunu bugün Türkiye'de boylu boyunca önümüzde duruyor.

Batı Berlin TGB broşür çıkardı

Batı Berlin'de yaşayan gençlerimizin sorunlarıyla ilgili olarak Batı Berlin Gençlik Birliği bir bröşür yayınladı. Bröşürde gençlerimizin iş bulmadaki güçlüklerine değiniliyor,ve çözüm yolları gösteriliyor.

Batı Berlin'de yabancı gençler arasındaki işsizlik oranı resmi rakamlara göre % 18.6'dır. Gerçekte bu sayı çok daha yüksektir. Çalışma izni verilmeyen binlerce yabancı genç bu sayıya katılmamıştır. Çalışmak doğal hakları olduğu halde binlerce gence çalışma izni verilmiyor. Gençler daha gelişme çağındayken bu bozuk düzen içinde çürümeye itiliyor.

Hal böyleyken Batı Berlin Senatosu başını devekuşu gibi kuma sokup "yabancı gençlerin işsizlik durumu diye bir sorunları yoktur" diyor. Kendine dayanak olarak da işsizliğin yalnızca (!) %18. 6 olduğunu söylüyor.

Batı Berlin Türkiye Gençlik Birliği'nin başlattığı kampanyanın sonucu olarak,demokratik kamuoyu bu konua eğildi. Gençlik Birliği bu konudaki çalışmalarının daha da yoğunlaşarak süreceğini belirtti.

DİSK Genel-İş heyeti İngiltere'ye geliyor

İngiltere Genel Hizmet ve Belediye İşçileri Sendikası'nın (GMWU) daveti üzerine DİSK Genel-İş, 21 mayıs- 1 haziran tarihleri arasında 6 kişilik bir heyetin İngiltere'ye gelmesini kararlaştırmıştır.

DİSK Genel-İş heyeti bu davet uyarınca İngiltere 'de çeşitli sendikal konularda incelemeler yapacaktır. Heyet bu arada GMWU'nun Genel Kuruluna da katılacaktır.

DİSK Genel-İş heyetinin İngiltere'de yapacağı temasların, Türkiye işçi sınıfının dünya işçileriyle bağdaşması yolunda önemli katkılar getireceği kuşkusuzdur.

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR ... OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR ... OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR ...

Sapık akımlara karşı savaş!

TKP kurulduğundan bu yana burjuvazi ile ardıcıl, ölümcü bir savaş sürdüregelmiştir. TKP, ellialtı yıldan bu yana, halkımızın sorunlarını, işçi sınıfının çıkarlarını, ulusal sorunlarımızı çözmek, ezilen sınıfı refaha kavuşturmak, sosyalizmi kurmak için mücadele veriyor.

Yurdumuzda kendilerine proleter devrimci adını koyan bir gurup küçük burjuvadan gelme sapık akımlar çıktı ortaya. Bu işçi düşmanı maocular, işçi sınıfının hareketini bölmek, parçalamak için polis, faşistlerin desteği ile açıktan açığa TKP'ye DİSK'e, demokratik örgütlere saldırmaktadırlar. TKP, yalnız burjuvaziyle, emperyalizmle değil, maocularla, anarşistlerle, Troçkistlerle kendilerine sosyalist diyen legal sosyalist partilerin oportünist yöneticileri ile de savaşıyor.

TKP, sapık akımların bu tür saldırılarına her zaman her yerde cevap verecek güçte olduğunu ispatlamıştır. Gerici-faşist karması MC, işçi sınıfının hareketini bölmek için hergün, her saat, yeni yeni saldırı planları hazırlıyor. Demireller ve onun yandaşları, rüşvetçi paşalarla görüşüp, "sıkıyönetime gideceğiz" diye çığlık atıyorlar. Bu saldırılar, tehditler, işçi sınıfını hedefinden engelleyemez. Önümüzdeki hedef, MC'yi yıkıp sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni devrim yoluyla kurmaktır.

Yaşasın TKP'nin savaşı.

F. ALMANYA'DAN D.S.

TİP'den istifalar

Gaziantep'ten mektup yollayan 2 eski TİP'li işçi mektuplarına birer de fotokopi koymuşlar: TİP'den istifa mektuplarının fotokopisi. Bu fotokopilerden anlaşıldığına, Gaziantep TİP Yönetim Kurulu üyesi patron Hayri Eryol, işyerinde çalışan işçilerin DİSK maden-İş'de örgütlenmeye başlamaları üzerine, onları Maden-İş'den istifaya zorlamış, bazılarını da işten atmış. İşten atılanlar arasında TİP'li işçiler de bulunmaktaymış.

Bu olay ve mektuplarında belirttikleri diğer nedenlerden ötürü TİP üyesi K. Çelik ve A. Demir, TİP'den istifa etmişler. Aşağıda iki okuyucumuzun mektuplarından özetleri veriyoruz:

"Türkiye işçi sınıfımızın tek sendikal ve kitle örgütü olan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (DİSK) koymuş olduğu son 16 eylül genel yas eylemini dışardan çığırtkanlıklarla partinizin yandaş yayın organı olan YÜRÜYÜŞ dergisinde, sermayenin yayın organı olan "Tercüman" dan esinlenerek, saldırganlığını sürdürdüğü açıktır.

Bu nedenle yazılı istifamın kabulünü saygılarımla arz ederim.

A. DEMİR

"Gerek partinin programında, gerekse Demokrasi bildirgesinde bol sosyalizm edebiyatı yaptığı halde. izlediği yol ve stratejik amaçları bakımından olsun, pratikte yarattığı oportünizm hastalığından olsun, partinin işçi sınıfının gerçek partisi olmadığı iyice açığa çıkmış bulunmaktadır.

......

Bu nedenle üyesi bulunduğum partinizden istifa etmiş bulunmaktayım.

K. ÇELİK

HODRİ MEYDAN

3 Nisan 1977 pazar günü üç arkadaşla gazete satışı için Caledonian Rd'a gittik. Oradaki kahvede Kürt, Türk işçi arkadaşlara 15 kadar İŞÇİNİN SESİ sattık, onlarla sohbet ettik. Daha sonra iki arkadaş oradan ayrıldılar. Ben yalnız olarak konuşmaya devam ettim. Bu arada içeriye üç kişi geldi. Arkadaşların ellerinde ve masanın üzerindeki "İşçinin Sesi" gazetesini görünce bu üç kişi bize doğru yöneldiler. "Bu gazeteleri kim satıyor?" diye sordular. Bende "biz arkadaşlarla sattık ve satıyoruz" dedim. İçlerinden biri bu gazete "sosyal-faşistlerin gazetesidir" dedi. Bu açıkça bir provakasyondu. Bunun üzerine ben "Kitle burada. Sana kimin faşist olduğunu göstereceğim" dedim. Hava giderek gerginleşti. Bir işçi arkadaşın olaya karışması havanın gerginliğini daha da arttırdı.

Yapılan tartışmadan sonra kitle önünde iyice teşhir oldular. Bir de utanmayarak kendi gazete ve bandlarını satmaya kalktılar. Tabii kimse almadı. Bunun üzerine arkalarına bakmadan çıkıp gittiler.

Bu Maocu sapıklara bir kez daha hatırlatalım ki: Biz işçiler "İşçinin Sesi"ni üç yılı aşkın bir zamandır, grevlerde, yürüyüşlerde, fabrikalarda, wimpylerde, okullarda her yerde sattık ve satacağız. Ne burjuvazinin dolaysız saldırıları, ne de onun "sol kolu" maocuların provakasyonları "İşçinin Sesi"ni satmamıza engel olamaz. Hodri meydan.

CALEDONIAN'dan BİR KÜRT İŞÇİ

ÜRÜN Yayınları hakkında 100 yıl hapis isteniyor

Egemen güçler, ilerici yayınlara uyguladıkları baskıları yoğunlaştırıyorlar. İşçi sınıfının ideolojisini yayma, kitleleri eğitme, dünya komünist ve devrimci hareketinden haberleri Türkiye'ye aktarma görevini başarıyla sürdüren ÜRÜN DERGİSİ'nde bu baskılar özellikle yoğunlaşıyor. ÜRÜN YAYINLARI, bir basın bildirisiyle bu baskıları kamuoyuna duyurdu. Bildiride şöyle deniyor:

"34 sayıdır düzenli olarak çıkan ÜRÜN DERGİSİ'nin 31.(Ocak) sayısı, "ŞANLI 16 EYLÜL GENEL DİRENİŞİ ÜZERİNE" adlı yazıdan dolayı, TCK'nın 312. maddesine aykırı bulunduğundan toplattırılmış ve Yazı İşleri Müdürü Selçuk Uzun hakkında dâvâ açılmıştır.

Yine ÜRÜN YAYINLARI tarafından yayınlanan "ERİCH HONECKER - ALMAN SOSYALİST BİRLİK PARTİSİ IX. KONGRE RAPORU" adlı kitabın çevirmeni Selçuk Uzun hakkında TCK'nın 142. maddesine muhalefetten dolayı soruşturma açmıştır.

Bilindiği gibi, bundan önce de, ÜRÜN DERGİSİ'nin 14. sayısı, TCK'nın 142., 312., ve 159. maddesine muhalefetten dolayı toplatılmış veya soruşturma açılmıştır. Yine ÜRÜN YAYINLARI'nın 5 kitabı da TCK'nun 142. maddesine muhalefetten dolayı toplattırılmış veya soruşturma açılmıştır.

Yayınevimizin yayınları hakkında, 100 seneye yakın bir hapis cezası istenmektedir. Ancak tüm bu anti-demokratik baskılara karşı ÜRÜN YAYINLARI, yayımını sürdürecektir.

24 Mart 1977
ÜRÜN YAYINCILIK"

Sarı sendikacılık çöküyor

Değerli Dostlar,

Sizlere Mersin'de kurulu Soda Sanayinde sermaye ile onun sendikası Petrol - İş sendikasına inen şamarı izah etmeye çalışacağım.

Bizler DİSK'e bağlı Petkim-İŞ sendikası işçileri -yiz.

Sermaye ile anlaşan Petrol-İş sendikası, bir kez daha Soda emekçilerinden gereken dersi aldı. Petrol -İş Sendikası Şube Başkanının yatırımları boşa çıktı. Kendisi Çukurova'da DİSK'in varlığından habersiz galiba.

Mersin'deki Petrol-İş şubesindeki bazı TİP'li yöneticilerin DİSK'i bölme çabaları boşa gitti. İşyerindeki MHP'li militanlarla işbirliği yapıyor. Yöneticiler şimdi fabrikada çalışan işçilere, evlere ve işçi ailelerine çeşitli baskıları sürdürüyorlar.

Sodalı emekçiler olarak sarı sendika ve onun kariyerist yöneticilerinin aldığı dersi bütün emekçi arkadaşlara duyurmayı bir borç biliriz.

Dostça selâmlarımızı iletiriz.

MERSİN SODA SANAYİİ İŞÇİLERİ

Yiğidin ardında duran olmalı

BAŞTARAFI 1. SAYFADA

Öte yanda, artık iyiden jurnalcilik mesleğine geçen maocu gurupçuklar yayınlarında çarşaf çarşaf "TKP ile ilişkide olan kişi ve örgütler"i "açıklıyorlar", polise ihbar ediyorlar. "Halkın Birliği" denen maocu paçavra 1 Mart 1977 tarihli sayısında "İşçinin Sesi, TKP'nin İngiltere'de çıkardığı yarı resmî organıdır" diyor. Bu ihbarcılığın da amacı açık. İŞÇİNİN SESİ'nin Türkiye'de binlerce okuyucusu var. Amaç faşist polisi bu binlerin üstüne salmak. Ve nitekim bu "ihbar"dan 17 gün sonra EGO'da çalışan iki işçi, İŞÇİNİN SESİ okudukları için TKP üyesi diye tutuklandılar.

Yine aynı günler içinde "Türkiye'nin Sesi" radyosu, "TKP'nin yayın organı olduğu ortaya çıkmış olan İşçinin Sesi gazetesi" diye yayın yaptı. Nasıl "ortaya çıkmış"? Maocular öyle yazıyor ya! Burjuvanın radyosu şunun sırasında kime inanacak?

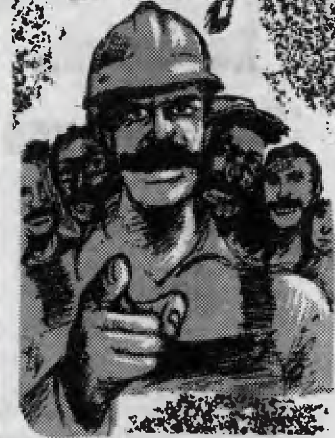
Ama burjuvazi de, faşisti de, maocu milliyetçisi de bir şeyi unutuyorlar. Ne İŞÇİNİN SESİ, ne onun binlerce okuyucusu böylesi baskılardan yılmazlar. Yılmadıkları için bu savaştadırlar. "Kuştan korkan darı ekmez" demişler.

Bugün yurdumuzda çok geniş bir halk kesimi, işçi sınıfımızın öncü partisinin çizdiği savaş hattını yürekten benimsiyor. Bugün ondan da daha geniş bir kesim TKP'ye konan yasağın kalkması savaşımını, demokrasi savaşımının özü, ruhu olarak görüyor. Burjuvazinin kanlı terörle yer altında çalışmaya zorladığı TKP'yi, adını ağzımıza almayarak bir de biz mi gömeceğiz? Türkiyeli hiç bir devrimci bu onur kırıcı yoldan yürümeyecektir. BİZ DE YÜRÜMÜYORUZ.

Bir halk şiiri şöyle diyor:

"Yiğit olan kurt gibi bakar
Düşmanı görünce ayağa kalkar
Kapar mızrağını meydana çıkar
Yiğidin ardında duran olmalı"

O yiğit, boylu boyunca savaşa çıkmış işçi sınıfımızın politik örgütü Türkiye Komünist Partisi'dir. Yiğidin ardında duran olmalı. BİZLER, YÜZBİNLERCE DEVRİMCİ DE O-NUN ARDINDA DURUYORUZ. İşte hepsi bu!

İşçinin Sesi'ni her türlü saldırıya karşı korumanın bir yanı da ona parasal destek vermektir. Okurlarımızın bu bilinçle gayretlerini arttırmalarını bekliyoruz.

'KIBRIS ve GENÇLİK' yeniden çıkıyor

Türkiye'deki Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliğinin sesi "KIBRIS ve GENÇLİK" gazetesinin 2. sayısı uzun bir aradan sonra çıktı. Gazetenin 1. sayısından bu yana Kıbrıslılar Öğrenim ve Gençlik Federasyonu (KÖGEF) üzerinde baskılar yoğunlaşmıştı. Bu baskıları, teknik ve parasal güçlükleri yenen "KIBRIS ve GENÇLİK", daha ileri bir biçimde çıkıyor.

Dost "KIBRIS ve GENÇLİK" gazetesine başarılar dileriz.

ŞİİR KÖŞESİ

Konya'dan Bir Ses Gelir

Konya'ya vardım
Kızıl giysilerle karşıladı
Göğsünde bir yıldız
Gururla baş salladı
Herkese selâm yolladı

Nedir dedim bu heyecan
Dedi bu heyecan hakkımdır
Anadolu adına Konferans'ı toplayan
Bağrında MİT'ten itten saklayan
Ben değil miyim be kardeşim

Dedim haklısın ama
Sanma heyecan yalnızca sana
En başta işçi sınıfına
Köylüye, gence, aydına
Hem de emekçi kadına

Konya'da bisiklet her yer
Tekeri tarihin çarkına benzer
Teker döner, çark döner
TKP, faşizmi, sömürüyü yener
İleri demokrasinin devrim kapısından
Türkiye sosyalizm bahçesine girer.

Emine Engin

TEKELCİ SERMAYENİN EGEMENLİĞİNE KARŞI TÜRKİYEMİZİN, İLERİ DEMOKRATİK BİR AŞAMAYA GEÇMESİNİ SAĞLAYACAK OLAN BÜTÜN ULUSAL, ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST, DEMOKRATİK VE BARIŞSEVER GÜÇLERİN POLİTİK EYLEM BİRLİĞİDİR. BU BİRLİĞİN TEMEL POLİTİK GÜCÜ İŞÇİ SINIFIDIR. TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'DİR.

işçinin sesi .... 15 Günlük İşçi Gazetesi
SAHİBİ .... İNGİLTERE TÜRKİYELİ İLERİCİLER BİRLİĞİ
YAZIŞMA ADRESİ ..... 56 Mansfield Rd., ILFORD, ESSEX, ENGLAND
MASRAFI 10 p. .... Yıllık Abone 4£ (sterlin).(Almanya için 40 DM)
BASKI .... Anvil Printers Limited